

коїхъ дѣлѣхъ твоихъ, яко пра́вдою и съдомъ
и гнівомъ къ навѣръ єсі на ны. Создавъ ко че-
ловѣка, пѣръ въ землю ѿ земли, и образомъ тво-
имъ Боже почетъ, положиъ єсі въ раї писи,
въ землѣ жишин, и наслажденіе вѣчніхъ блажи,
въ соблюденіе заповѣденъ твоихъ ѿбѣщакъ ємъ.
но преславаша тебѣ истиннаго Бога, создавшаго
Его, и прелестю змѣеву приблѣжася, оумирощ-
влѣши же своимъ прегрѣшеними, изгнанъ єсі Его
пра́веднымъ твоимъ съдомъ, Боже ѿ раж въ
миръ сей, въ землю, ѿ неаже взатъ бысть, оу-
строѧ ємъ паки выти спасеніе, въ самомъ Хри-
стѣ твоемъ. не во ѿбратилъ єсі созданія
твоигу въ конецъ, єже сотворилъ єсі блаже, и ны-
же закылъ єсі дѣла рѹкъ твоихъ, но постылъ
єсі многообразиѣ, ради милосердїа милости тво-
емъ: прероки послалъ єсі, сотворилъ єсі иллы свя-
тыми твоими, въ кѹмѣдо родѣ благогодив-
шими тебѣ. глаголалъ єсі наимъ оусты рабъ
твоихъ пророковъ, предвозвѣщая наши хотащие
быти спасеніе. законъ дѣлъ єсі въ помоць. аг-
гелы поставиахъ єсі хранители. егда же прїиде и-
сполненіе времій, глаголалъ єсі наимъ, самъмъ
сыномъ твоимъ, иже и вѣки сотворилъ єсі.
иже сый сїи спасеніе славы твоей, и начертаніе и постѣ-
си твои, но сѧ же вѣл глаголомъ иллы своеѧ, не
хишненіе непривѣта єже быти рабенъ тебѣ Богу и
Отцу